

Calonge recupera Isabel Vila, la primera dona sindicalista de Catalunya.

Baix Empordà | 16-08-2013 | 11:01

Aquest matí ha tingut lloc a Calonge la descoberta d'una placa commemorativa del 170è aniversari del naixement d'Isabel Vila, la primera dona sindicalista de Catalunya. Vila va nèixer al carrer Nou de Calonge, on s'ha col·locat una placa de pedra en record d'una dona que va destacar en la defensa dels drets dels treballadors i va ser la primera líder d'un sindicat a Catalunya. A l'acte hi han assistit l'alcalde accidental, Martí Fonalleras, el president del Centre d'Estudis Calongins Colònico, Josep Cargol, Toni Strubell, en representació de l'equip que impulsa el musical IsaVel, i Fermí Santamaria, alcalde de Llagostera, on va viure molts anys Isabel Vila, entre d'altres.

Martí Fonalleras, alcalde accidental de Calonge, ha ressaltat que 'la figura d'Isabel Vila és importantíssima en molts aspectes, va ser pionera en el camp social i sindicalista, en el de l'educació, i va obrir un camí que han seguit moltes dones, que avui lideren molts àmbits de la nostra societat'.

Per Toni Strubell aquesta 'és una gran ocasió per reivindicar i recuperar la memòria d'una persona que gairebé cau en l'oblit'. Strubell ha insistit en el fet que 'fins i tot quan l'historiador Francesc Ferrer va començar a treballar per conèixer la vida d'Isabel Vila i el pes que va tenir en el sindicalisme, la major part dels historiadors negaven que una dona hagués pogut ser una líder sindical a mitjans del segle XIX'. Toni Strubell ha afegit que a la tardor s'estrenarà el musical que està basat en la vida d'Isabel Vila, i que és un pas més per recuperar la memòria històrica d'un personatge important.

Isabel Vila i Pujol va néixer al carrer Nou de Calonge l'any 1843, i es va traslladar a viure a Llagostera als anys 50. Va ser una republicana i lluitadora pels drets dels treballadors, considerada la primera sindicalista catalana. Va entrar a la historiografia catalana gràcies al relat que va fer el diputat Caimó al foc de la Bisbal (1869). I per aquesta causa també Carles Rahola la va enlairar a la categoria d'heroïna. Va tenir presència en la implantació de l'Associació Internacional de Treballadors (AIT) al Baix Empordà, i va crear la Federació Local de l'Associació Internacional de Treballadors de Llagostera.

Era coneguda com «Isabel cinc hores» per la seva reivindicació de la jornada de cinc hores per als

menors de 13 anys. La seva participació en la campanya Fora quintes, la sol·licitud d'una biblioteca per als obrers a Llagostera, la seva lluita per assolir la jornada de cinc hores per als infants que treballaven a les fàbriques, etc., la varen fer una dona paradigmàtica en el seu temps. Als anys 70 del segle XIX va haver d'exiliar-se a Carcassona i quan va tornar a Catalunya, el 1880, es va dedicar a l'ensenyament fundant un col·legi a Barcelona, i més tard va ser directora d'una escola de la Institución Libre de Enseñanza a Sabadell, on va morir el 1886.